

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS RETSBOG

Den 31. maj 2012 satte Østre Landsret retten i retsbygningen, Bredgade 59, København.

Som dommere fungerede landsdommerne M. Lerche, Arne Brandt og Birgitte Grønberg Juul, førstnævnte som rettens formand.

Som protokolfører fungerede **Medarbejder**.

Der foretoges

8. afd. kære nr. B-1395-12:

Kreditor A/S (K A/S)

(advokat René Wøhler)

mod

Debitor

Ingen var mødt eller indkaldt.

K A/S har ved kæreskrift af 10. april 2012 kæret fogedretten ved Roskilde Rets kendelse af 14. marts 2012 (FS 10-1177/2012) om afvisning af et betalingspåkrav, da der er renter i hovedstolen. Betalingspåkravet vedrører to tilfælde af kreditkøb, der ifølge **K A/S** er misligholdt. **K A/S** har i betalingspåkravet anført følgende blandt andet:

”Kreditrentesats på 1,95 % pr. mdr. er aftalt mellem parterne i kontakten, jf. Rentelovens § 2 jf. § 1, stk. 3 og tilskrives løbende (rentes rente). Hovedstolen indeholder renter frem til kravets indlevering (jf. U2008.54ØLR), da der er tale om et løbende kundeforhold.

Rente efter forfaldsdagen (morarenten) udgør 1,95 % pr. mdr. og tilskrives løbende (rentes rente), jf. rentelovens § 7, stk. 3.”

K A/S har påstået sagen hjemvist til fornyet behandling ved fogedretten og har til støtte herfor blandt andet gjort gældende, at **K A/S** har krav på kreditrente, herunder rentes rente. Der er tale om et pengekrav, der støttes på løbende kredit mod betaling af kreditrenten hvorfor hovedstolen derved til enhver tid indeholder renter. **K A/S** kan derfor opgøre kravet indeholdende kreditrente i hovedstolen. Opdelingen på hovedstol og renter skyldes alene hensynet til fogedrettens mulighed for at konstatere, om beløbsgrænsen er overholdt, hvilket hensyn kan varetages, idet fogedretten må tillægge kreditrenten til hovedstolen. Ifølge afgørelsen i U.2008.54Ø kan det i visse tilfælde tillades, at hovedstolen kan indeholde renter. En restriktiv fortolkning af § 477 a har ikke hjemmel i tanken bag betalingspåkravet om lettere og billigere inddrivelse af fordringer. Fogedrettens kendelse hindrer de facto, at der kan kræves rentes rente ved betalingspåkrav.

Indkærede har ikke udtalt sig vedrørende kæren.

Landsretten har den 1. maj 2012 ikke imødekommet en anmodning om mundtlig forhandling.

Fogedretten har ved sagens fremsendelse henholdt sig til den trufne afgørelse.

De modtagne bilag var til stede.

Af bemærkningerne til retsplejelovens § 477 a, jf. lovforslag nr. 219 af 31. marts 2004, fremgår blandt andet følgende:

”Kravet må højst være på 50.000 kr. Heri medregnes ikke renter og omkostninger. Med renter sigtes til renter af den hovedstol, som er genstand for betalingspåkravet. Såfremt betalingspåkravet kun omfatter renter – eksempelvis fordi hovedstolen allerede er betalt, eller fordi der allerede foreligger særligt retsgrundlag vedrørende hovedstolen, og betalingspåkravet indleveres med henblik på afbrydelse af forældelse vedrørende senere påløbne renter – skal renterne dog medregnes og må højst udgøre 50.000 kr.”

Det bemærkes, at beløbsgrænsen ved lov nr. 614 af 14. juni 2011 er ændret til 100.000 kr.

Af bekendtgørelse nr. 646 af 18. juni 2007 fremgår som § 1 blandt andet, at betalingspåkrav skal udfærdiges på Domstolsstyrelsens betalingspåkravsblanket, der er medtaget som

bilag til bekendtgørelsen. Ifølge blanketten skal kravets størrelse specificeres i ”hovedstol (gældens størrelse uden renter og omkostninger) og eventuelle renter, gebyrer og andre udenretlige omkostninger”.

Efter votering afsagdes sålydende

k e n d e l s e :

Det følger af retsplejelovens § 477 a og bemærkningerne hertil, samt bekendtgørelse nr. 646 af 18. juni 2007, at kreditor i betalingspåkravet som helt overvejende hovedregel skal opgøre kravets størrelse uden renter og omkostninger. Opdelingen af kravet i hovedstol og renter mv. må antages blandt andet at være begrundet i hensynet til fogedrettens kontrol af betalingspåkravet. **K A/S's** krav hidrører fra køb i henhold til 2 købsaftaler. Det forhold, at der ifølge købsaftalerne tilskrives kreditrente pr. påbegyndt måned af den til enhver tid værende restgæld, kan ikke medføre en ændring af dette klare udgangspunkt og de hensyn, der ligger bag, således at kravet som f.eks. en kassekreditaftale kan opgøres med tillæg af påløbne kreditrenter på opgørelsestidspunktet.

Landsretten stadfæster derfor byrettens afgørelse.

T h i b e s t e m m e s :

Fogedrettens kendelse stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale kæremålsomkostninger til den anden part.

Retten hævet.

(Sign.)